

Els camperols i la revolució

Després d'uns vuit mesos de guerra i revolució, els fets han demostrat els errors i els encerts que ha tingut el proletariat amb la seva acció en front d'uns militars traïdors que en nom de la pàtria han venut Espanya a les hordes feixistes d'Hitler i Mussolini.

Una de les principals lliçons fou el fet del 19 de juliol a Barcelona i a Madrid; ningú no pot dubtar que, malgrat la desigualtat de condicions que en la lluita armada tingué el proletariat de Barcelona i de Madrid, la seva unitat d'acció i el seu heroisme varen fer possible que en menys de 48 hores fossin derrotats tots aquells militars insensats que volien ofegar amb sang les llibertats de la classe treballadora.

Doncs bé, companys: si amb aquella unitat d'acció el proletariat va aconseguir els seus èxits; i si amb la desunió hem tingut les nostres derrotes, per què això? No lluitem tots per aixafar el feixisme i construir damunt el seu cadàver la societat emancipadora del proletariat? Doncs és un crim imperdonable tot allò que, vingui de qui vingui, pugui fer-nos separar d'aquella unitat d'acció combativa del proletariat i de la disciplina, tot això imprescindible per a guanyar la guerra i la revolució.

El proletariat té, encara en aquests moments, una solució: unificar, al front i a la reraguarda tots els seus esforços per la mateixa causa. Per aquesta missió històrica, la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya ha aconseguit ja, en aquest sentit, unificar en gran part els Sindicats Agrícoles de Catalunya dintre una sola Federació Regional; i no hauria pas estat possible aquesta unificació amb la imposició d'una ideologia de partit o organització determinats com a lema de la Federació. Pensem que per damunt de tot es tracta dels interessos de la classe treballadora i que, per tant, la revolució i la guerra no són obra d'un partit o d'una organització determinada, sinó de tot el proletariat.

El que fins avui s'ha fet a la reraguarda, no és precisament aquella obra econòmica i construc-

tiva canalitzada de cara la revolució i la guerra.

Tenim encara molts problemes vitals a resoldre, com és per exemple la qüestió del camp. Ningú com els propis obrers de la ciutat i del camp no pot donar-se compte de la transcendència que tenen en aquests moments els interessos agrícoles. Malauradament per incomprensió o sectarisme d'alguns companys equivocats i per mala fe d'uns altres, no hi ha la relació necessària entre les organitzacions agrícoles de Catalunya per acabar amb aquell estat de coses vergonyós i perjudicial per als propis obrers que en paguen les conseqüències. Moltes d'aquestes contrarietats absurdes podrien quedar resoltes fent ús dels preceptes continguts en el Decret de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, del 27 d'agost darrer, entre els quals figura el d'unificar en una sola organització tots els Sindicats Agrícoles de Catalunya i Federacions Comarcals dintre la «Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya».

Ha d'esmentar-se també la transcendència econòmica del capítol tercer d'aquest Decret, que es refereix a la constitució de les Seccions de Compres, Vendes, Treball Col·lectiu, Mutualitat i Transformació. La secció de Compres servirà per l'adquisició conjunta de tots els gèneres, productes i serveis que els conreadors necessitin per raó del seu treball, tal com llavors, adobs, matèries anticriptogàmiques i insecticides, ferratges i aliment per al bestiar, eines, maquinària, etc.

Aquesta Secció de Compres del Sindicat solament podrà efectuar llurs operacions a través de l'Agència de Compres de la Federació de la Comarca respectiva.

Els gèneres que adquireixi la Secció de Compres seran distribuïts entre els socis a preu d'adquisició majorat amb un marge que en cap cas no podrà ésser superior al 10 per cent i que estarà destinat a cobrir les despeses pròpies de la Secció, etc.

No pot negar-se que tant aquests preceptes que hem remarcat, com els altres que s'articulen en l'invocat Decret del 27 d'agost,

Esportives

Torneig Comarcal de Futbol, 1937

J. Obrera, 3 - Montsacopa, 1

Amb un temps força dolent es celebrà un dels últims partits de la primera volta. La Joventut Obrera guanyà, i no precisament pel seu bon joc i tècnica futbolística, sinó pel seu ja característic entusiasme, cosa que no veiérem amb els blancs, principalment la seva davantera, ineficaç i poruca. Pronostiquem als del Montsacopa resultats com el de diumenge si continuen deixant-se l'entusiasme a la «caseta».

Fou un partit sense història. El més remarcable va ésser la correcció i noblesa que empraren els dos equips.

Del «Mont» solament Surós es destacà, revelant-nos les seves magnífiques condicions, que poden fer d'ell un jugador de gran talla.

De la J. Obrera la defensa fou la ratlla més insegura; de tenir una davantera contrària més deci-

da, s'hauria vist moltes vegades desbordada; les altres línies feren un partit discret.

La primera part, a pesar del lleuger domini «marengue» el marcador al final marcava un empat a 1 gol. La J. O. als 25 minuts aconseguí desempatar, i pocs minuts després marca el tercer i últim gol de la tarda.

El públic nombrós, correcte i imparcial. L'àrbitre, encertat.

PUNTUACIO

	J	G	P	E	P
Joventut	4	2	0	2	6
Montsacopa	5	3	2	0	6
U.D. Joanencs	5	2	2	1	5
Indústria	5	2	2	1	5
F. C. Feliuenc	4	1	2	1	3
Olot F. C.	5	1	3	1	3

Demà al camp de l'Olot jugaran els equips Joventut Obrera, d'Olot, contra F. C. Feliuenc, de Sant Feliu de Pallarols.

Amb aquest partit fineix la primera volta del Torneig.

Magatzems de Ferreria
i Bateria de Cuina

Bartomeu Agustí

Sant Esteve, 28. — OLOT

tenen un sentit molt positiu per l'economia del país, puix que permetran d'acabar amb aquells intermediaris que viuen a costes del productor i el consumidor. Però per tal de portar aquesta obra magna a la pràctica, és necessari crear una caixa rural a cada comarca amb l'aportació econòmica que cada Sindicat li correspongui o li sigui possible, la qual cosa amb una mica d'interès que hi posi cada Sindicat, no ens serà difícil de realitzar i podrem així posar ben aviat en marxa activa la nostra important obra.

Per tant, esperem que tots els Sindicats Agrícoles de la nostra terra es donaran compte de la

transcendència que té aquesta obra i es prestaran incondicionalment ajudar-nos a realitzar-la, per tal que ningú no pugui desviar-la del camí del nou ordre revolucionari que ha sorgit com a primer imperatiu de la nova societat que el proletariat està forjant amb les armes a la mà.

Visca la unitat absoluta i leal de tots els treballadors del camp i de la ciutat.

(Parlament radiat des del micròfon de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya pel nostre camarada ANTONI CASADELLÀ)